

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind consilierea
obligatorie în cazul întreruperii de sarcină**

Analizând **propunerea legislativă privind consilierea
obligatorie în cazul întreruperii de sarcină**, transmisă de Secretarul
General al Camerei Deputaților cu adresa nr.217 din 18.03.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din
Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele
observații și propuneri :

I. Observații generale

1. Propunerea legislativă are ca obiect instituirea unor dispoziții
privind obligativitatea consilierii solicitantelor de întrerupere de
sarcină, în vederea reducerii ratei avorturilor și a creșterii numărului
de nașteri.

Prin obiectul său de reglementare, propunerea legislativă se
înscrie în categoria legilor ordinare.

2. Sub aspectul soluțiilor preconizate, consacrarea legislativă a
acordării de asistență de specialitate femeii însărcinate reprezintă o
acțiune laudabilă, care permite gravidei să ia cunoștință de drepturile
ce revin mamelor, dar și de pericolele la care aceasta se expune prin
întreruperea cursului sarcinii. Menționăm însă că activitatea de
consiliere trebuie să se realizeze gratuit, astfel încât măsura să nu
constituie o povară financiară pentru femeia însărcinată.

În același context, semnalăm că, în ipoteza în care se optează
pentru gratuitate, trebuie să se stabilească și sursele de finanțare a
activității de consiliere, iar în situația în care se preconizează ca

sursele respective să fie alocate de la bugetul de stat, devin incidente dispozițiile art.110 alin.(1) din Constituție, fiind obligatorie solicitarea unei informări din partea Guvernului.

3. Sub aspectul sistematizării dispozițiilor propuse, relevăm faptul că alcătuirea Capitolului II dintr-un singur articol, nu răspunde exigențelor de tehnică legislativă stabilite prin Legea nr.24/2000.

Având în vedere că reglementarea propusă este de mică întindere, sugerăm să se renunțe la gruparea articolelor pe capitole.

4. Dispoziția de la art.11 alin.(2), referitoare la indexarea în raport cu rata inflației a cuantumului amenzii prevăzute la alin.(1), trebuie eliminată, deoarece această instituție a fost eliminată din cadrul juridic general de reglementare a contravențiilor o dată cu aprobarea Ordonanței Guvernului nr.2/2001 prin Legea nr.180/2002. Prin urmare, Ministerul Sănătății și Familiei nu poate modifica limitele amenzilor contravenționale prevăzute în acte normative de nivel superior, singura modalitate de reducere sau de majorare a acestor limite fiind modificarea actului normativ prin care sunt stabilite și sancționate contravențiile, cu respectarea principiului ierarhiei actelor normative.

Pe de altă parte, considerăm că art.11 ar trebui întregit cu un alineat, alin.(2), referitor la constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor.

De asemenea, sugerăm să se introducă o normă potrivit căreia contravenției prevăzute la alin.(1) îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001, în următoarea redactare:

“(3) Contravenției prevăzute la alin.(1) îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.16/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările ulterioare”.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. Potrivit art.39 alin.(2) din Legea nr.24/2000, în cazul legilor formula introductivă este următoarea:

“Parlamentul României adoptă **prezenta lege**”.

2. La art.1, întrucât propunerea legislativă nu are caracterul unei legi-cadru, sugerăm revederea textului.

3. La art.2 alin.(2), pentru un plus de rigoare normativă, propunem reformularea părții introductive, astfel:

“(2) În cadrul consilierii prevăzute la alin.(1), solicitanta întreruperii de sarcină primește informații referitoare la:”:

La lit.a), recomandăm înlocuirea părții finale a textului “în scopul de a duce sarcina la sfârșit” prin formularea “în scopul de a duce sarcina **până la capăt**”, care este mai adecvată.

La lit.e), din aceleași considerente, propunem înlocuirea sintagmei “riscurile procedurii medicale” prin sintagma “**riscurile medicale ale întreruperii sarcinii**”.

4. La art.3, recomandăm revederea textului, denumirea “cabinete de medicina familiei” necunoscând o consacrare legislativă.

5. La art.4 alin.(3), din motive redacționale, sugerăm înlocuirea părții finale a textului “într-o zi ulterioară” prin cuvântul “**ulterior**”.

6. La art.5 lit.a), din aceleași rațiuni, propunem înlocuirea cuvântului “era”, din rândul 1, prin “**este**”, precum și a sintagmei “nu putea fi înlăturat altfel” prin “**nu ar putea fi înlăturat altfel**”.

Totodată, la lit.b), propunem folosirea verbului “a se impune” la modul indicativ timpul prezent, sub forma “**se impune**”.

7. La art.6 alin.(2), pentru păstrarea uniformității în marcarea alineatelor, cifra 1 care indică alineatul precedent trebuie încadrată între paranteze.

Această remarcă este valabilă și pentru situația similară de la art.7 alin.(1) și (2).

La alin.(2) al art.6, pentru îmbunătățirea redactării, propunem ca textul să fie reformulat, astfel:

“(2) Termenul prevăzut la alin.(1) **constituie o perioadă de reflecție minimală pentru pacientă** cu privire la întreruperea sarcinii, precum și **pentru** posibilitatea acesteia ...”.

8. La art.7 alin.(1), trimiterea la art.5 este eronată, în realitate fiind vorba despre art.6 alin.(1). De aceea, este necesară efectuarea corecturii de rigoare.

Totodată, pentru o exprimare proprie limbajului normativ, propunem înlocuirea părții finale a textului “act cu caracter confidențial” prin formularea “**care are** caracter confidențial”.

9. La art.8, pentru un plus de rigoare normativă, sugerăm următoarea redactare a textului:

“Art.8. - În cazul unei minore sau **al persoanei majore puse sub interdicție, se solicită** consimțământul **părinților sau, după caz, al tutorelui**”.

10. La art.9, dispoziția propusă nu se corelează cu reglementarea infracțiunii de avort din Codul penal care în art.185 alin.1 lit.c) stabilește, între alte condiții de incriminare, și pe aceea ca vârsta sarcinii să fi depășit **patrusprezece săptămâni**.

11. La art.11 alin.(1), pentru evidențierea contravenientului, sugerăm ca textul să debuteze astfel:

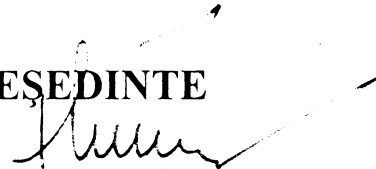
“Art.11.- (1) Medicul specialist care efectuează întreruperea cursului sarcinii fără dovada ...”.

12. La art.12, norma propusă privind obligația Ministerului Sănătății și Familiei de a stabili, în colaborare cu Colegiul Medicilor din România, categoriile de persoane competente să acorde consilierea trebuie să precizeze și natura actului prin care urmează să se realizeze această obligație.

13. La art.13, pentru ca normele metodologice de aplicare a legii să aibă forța juridică dorită, propunem să se prevadă că acestea se supun aprobării Guvernului, prin hotărâre.

14. La art.14, pentru stabilirea unei date certe pentru intrarea în vigoare, este necesară înlocuirea sintagmei “intră în vigoare în termen de 30 de zile” prin “intră în vigoare **la** 30 de zile”.

15. Având în vedere că prezenta propunere legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, este necesară modificarea formulei de atestare a legalității adoptării legii de către cele două Camere ale Parlamentului, prin înlocuirea mențiunii “articolului 74 alineatul (1)” prin “**art.74 alin.(2)**”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 564/07.04.2003